1942 Yılının En Modern ÇOCUK Gazetesi

AFACAN

7 1/2 Kuruş

Perşenbe günleri çıkarılır

Yıl 10- 1 Birinci Teşrin 1942- Sayı [illegible]

— Lütfen sayfayı çeviriniz —

GELECEKTE NELER OLACAK

Yazan: Wells Çeviren: Vahdet Gültekin

— Geçen sayıdan devam —

Roxana, Rudolf'un bu sözleri üzerine, sanki bu mesele ile yakından alâkadar oluyormuş gibi bir hal aldı ve ellerini kalçasına dayayarak evvelâ Gordon'a, sonra Mary ile şefe uzun uzun baktı. Rudolf'un Mary'ye çok tatlı hareket etmek istemesine rağmen, genç kadının ona alaycı bir hal takındığını farkediyordu. Mary, âdeta Rudolf'la açıktan açığa alay eder gibi:

— Ona istediğinizi yaptıramaz mısınız? diyordu. Siz herkese her istediğinizi yaptırabilirsiniz sanıyordum...

Bu sırada lâkırdıya Gordon karıştı:

— Bazı şeyler vardır ki, dedi, ne kadar zorlaşanız yine yaptırılması kabil değildir. Meselâ, benzin olmayınca tayyare uçurtamazsınız. Âlet - edevat olmayınca makine yapamazsınız. Bugün o kadar geri bir vaziyette bulunuyoruz ki! Everytovn'da bu gün uçma bilmiyen bir kimsenin hiçbir kıymeti yoktur.

Roxana, Rudolfa karşı kendini göstermek için ileri atıldı:

— Bunu söyliyecek kadar düşüncesizsiniz ha?

Gordon sükûnetle ve yarı alaycı bir gülümseyişle:

— Evet, dedi, bunu söyliyecek kadar âcz duyuyorum.

O zaman Roxana, Dudolfa döndü:

— E, ne yapacaksınız şimdi bakalım?

Rudolf âmir bir vaziyet alarak:

— Yapılacak şey iştir, dedi: O gidip derhal makineleri yoluna koyacak, ben de gidip benzin çıkarmak için kömür arayacağım... İşte bu kadar.

***

Dudolf, adamları ile beraber, pazar yerinden ayrıldıktan sonra satıcılara ve müşterileri yine alış verişlerine koyuldular ve meydan tekrar kalabalıklaştı.

Bu sırada ilerden koşa koşa bir adamın geldiği görüldü. Nefes nefese gelen bu adam ahaliye:

— Tayyare gördüm! Tayyare gördüm! diye bağırıyordu:

Herkes evvelâ hayretle adama bak... sonra alayla gülmiye başladılar:

— Hadi be sende! diyorlardı. Rüya g... müş olacaksın...

— Vallahi, billâhi gördüm diyorum ... ze!

— Hadi, hadi, sen kendini aldat.

Öteden başka biri atıldı:

— Canım, sarhoşun lâkırdısına ina... mı? Kafayı çekiyor, sızıyor, sonra rüy... gördüklerini gelip bize anlatıyor...

Zavallı adam, ne söylerse dinletem... nihayet başını sallaya sallaya çekildi ... ti...

Hakikaten, 30 sene süren yıpratma ... binden sonra dünya öyle altüst olmuş, ... deniyet o derece mahvedilmişti ki, 19... senesi insanları için gökte bir tayy... görmek inanılmıyacak şeydi. İnsan, g... ile görse inanamazdı. Nerede kaldı ... sarhoşun sözüne inansın!

Bununla beraber, bir tayyare görüldü... haberi saniyede Rudolfun kulağına gitt... ti. Şehirdeki dolaşmasından konağına ... nen Rudolf, biraz dinlenmek, daha doğ... hulyalara dalmak üzere, divana uzanı... du. İçeri giren adamlarından biri:

— Gök yüzünde tayyare görmüş... der demez, Rudolf yerinden fırladı:

— Kim görmüş? Nerede görmüşler?

— Bilmiyoruz, öyle bir havadis çık...

Rudolf, bu mühim «havadisi» bizzat ... *disi tahkik etmek istiyordu. Yerin... kalktı ve sokağa fırladı.*

Pazar yerindeki ve meydandaki ahal... sarhoş saçması dedikleri haberin d... olduğunu çok geçmeden öğreniyorlardı.

Şehrin ufuklarında uğuldayan bir ... yare gürültüsü gittikçe yaklaşmış, her... yerinden oynatmıştı. Sokaktaki ... öbek öbek toplanmış, evlerindekiler dı... fırlayarak gök yüzünde bu meçhul tay... reyi aramıya koyulmuşlardı.

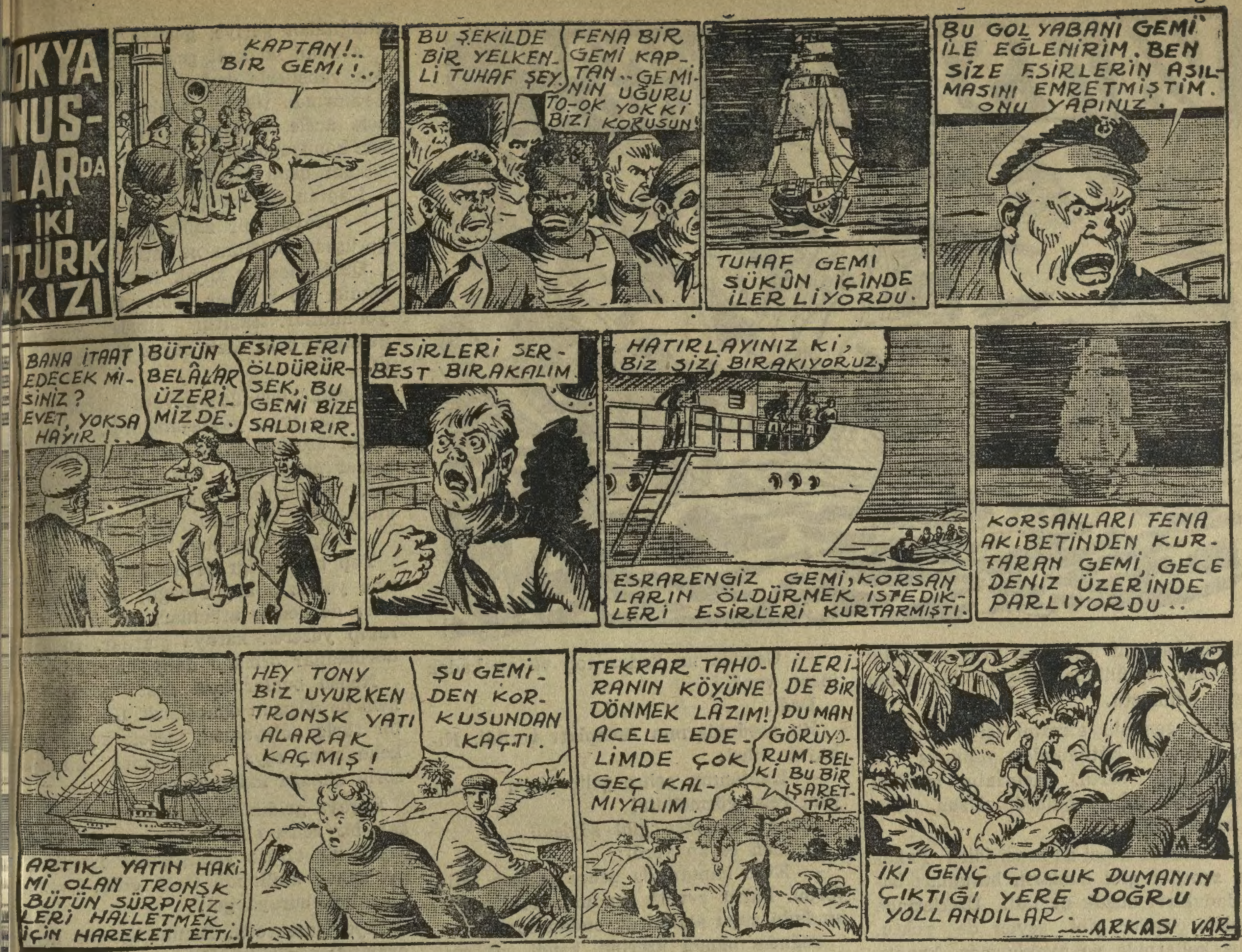

— Evet, doktor Harding...

— Burada...

Bütün çehreler biraz ileride oturmuş dinlenen Harding'e çevrildi. İhtiyar doktor tayyarecinin kendisine doğru geldiğini görünce, ani kalktı ve sendeliyerek ilerledi.

O zaman, iki eski arkadaş birbirlerini tanıdılar.

Harding:

— John! diye tayyarecinin boynuna atıldı.

Evet, bir «yabancı tayyareci» olarak o gün Everytovn'a gelen bu adam, 30 sene evvel, harbin başladığı sırada, arkadaşları ile beraber savaşa hazırlanan John Cabal dan başkası değildi...

— Çabuk ihtiyarlamışsın, Harding...

— Sen de hâlâ gençsin, Cabal...

— Hayır, genç değilim, ben de ihtiyarladım. Fakat ömrüm kartallar gibi havada geçti. Temiz hava, macera hevesi, kendine itimat, insanı kocaltmadan yaşatıyor. Ben buna «içimizin ateşi» diyorum: İnsanın içinde ateş olursa seksenine gelse yine delikanlıdır.

İki arkadaş kolkola girmiş yürüyorlardı. Rudolfun adamları, tayyarecinin yabancı olmadığını görmüşler, onu derhal yakalamak hususunda aldıkları emri yerine getirememişlerdi. Fakat Rudolfun, bu adamı yanlarına getirmelerini istediğini de hatırlıyarak, onun daha fazla uzaklaşmasına müsaade etmek istemiyorlardı. İçlerinden biri ilerledi ve:

— Affedersiniz, dedi, sizi Rudolf istemişti. Lûtfen gelir misiniz, gidelim?..

John Cabal arkadaşı ile daldığı tatlı konuşmadan ayırdıkları için canı sıkılmış gibi yüzünü ekşitti ve:

— Onun da vakti var, dedi, şimdi biz konuşuyoruz, birazdan...

Tayyarecinin böyle, Rudolfun memurlarını hiçe saymasına herkes hayret etmişti. Hele Harding'in de arkadaşını alıp evine götürmesi üzerine ahali: «Rudolf kızarsa ikisini de cezalandırır» diyordu.

Hükûmet adamları tayyareciyi doktor Harding'in evine kadar takip ettiler. Sonra içlerinden biri orada kaldı, ötekiler Rudolfun konağına döndüler.

***

Rudolf aradan bu kadar vakit geçtiği halde tayyarecinin getirilmemiş olmasına kızmış, söylenip duruyordu. Misafirini karşılamak için hazırlık da yapmış, içeri girer girmez üzerinde büyük bir tesir bırakması için salonunu süslemiş, kendisine çekidüzen vermişti. Masasına kurulmuş, yardımcısını ve kâtiplerini yerlerine oturtmuştu.

— Arkası var —

İngiliz kaptanı Karteret, 1767 nci yılın on yedinci eylûlünde, meşhur Mivdanao adasını bulmuştu.

Hemen geminin etrafını içi zencilerle dolu, bir ağaç kütüğünden yapılmış on vahşi kayığı sardı. Hepsinin içindeki adam sayısı 15İ yi bulurdu. Uzun, ince dar kayıklardı.

İçindekilerin hepsi de zenci idiler. Fakat diğer zenciler gibi bunların burunları basık, dudakları düşük değildi. Üzerlerinde resimler, çizgiler gibi şeyler de yoktu. Yalnız kollarında ve ayaklarında, kabuklardan yapılmış bilezikler vardı.

Vahşiler birdenbire geminin üzerine bızrak atmağa başladılar, fakat kumandan da hemen taş âletleri harekete getirince kaçtılar.

Ertesi sabah kaptan karaya, ağaç ve tatlı su bulmak üzere bazı gemicileri gönderdi. Bunlar çıktıkları yerde hiç kimseyi görmediler. Fakat uzaklarda vahşi kayıklarından birisinni geçtiğini ve uzaklaştığını gördüler. Ertesi günü bu işi tekrar yaptılar. Yalnız saat akşamın dokuzuna doğru sahilden bir sürü horlamalar, gürlemeler gelmeğe başladı.

Karteret de her şeye hazır bekliyordu. Toplarını çoktan ateş edecek hale koymuştu. Bir şey olmadı.

Ertesi günü saat on bire doğru, tekrar karaya bir şalope ile bir miktar gemici gönderdi. Bu küçük gruba kumanda eden zabit, bir ormanlar arasından birçok yerlinin çıktığını gördü. Bunlardan birisinin elinde beyaz bir bez vardı. Halinde görüşmek için geldiği anlaşılıyordu.

Bunlardan birisi evvelâ Hollanda dilinde bir şeyler söyledi. İngilizler bunu anlamadılar. Bunun üzerine başka birisi İspanyolca konuşmağa başladı. Şimdi bir az anlaşabilirlerdi.

— Gemide ne kadar top ve ne kadar insan var?

Dedi.

Bu sorduklarının cevapları verildi. Nihayet vahşi:

— Kaptanınız şehre gelip bizim Rajahı yani reisi görmelidir!

Sözünü emreder gibi söyledi.

Teğmen cevap verdi:

— Evet kaptan da şehre gitmek istiyordu. Fakat evvelâ geminin muhtaç bulunduğu suyu alalım da ondan sonra...

Teğmen bunun üzerine, kendi yakasında bağlı olan bir kravatı yerliye verdi. O da boynuna sardığı bir bezi ona hediye etti. Artık dostluk başlamış demekti.

Bu sefer yerli şunu da sormağı unutmadı:

— Bizimle değiştirecek eşyanız var mıdır?

Teğmen biraz alıkça olacak ki:

— Yok!

Diye cevap verdi. Bunun üzerine yerli suratı asarak döndü. Kayık da suyunu aldığından geriye, gemiye geldi.

Aradan iki saat geçer geçfez, sahi[l] çok vahşilerle douverdi. Hepsi silâhl[ı]. Aralarında tüfekli olanları bile var[dı]. [A]cele acele koşuyorlar.birbirlerile bi[r]ler konuşuyorlardı. Nihayet ağaçlar[ın ara]sından uzun bir kayık çıkardılar.

Kaptan Karteret:

— Haydi, bir zabit gitsin de şu[nlarla] görüşsün bakalım ne istiyorlar?

Dedi. Hemen kayık indirildi. Beş gemici ile beraber zabit karaya yollandılar. Zabitin elinde görüş[meğe] geldiğini belli eden beyaz bir bayrak [var]dı.

Gemidekiler de savaşa hazırlan[dı]. Kayıklar iyice yaklaşmışlardı. Hatt[a ge]minin üzerine oklar düşüyor, atılan [mız]raklar geliyordu. Fakat hiç kimsey[e] zarar gelmiyordu. Gemiciler çok iyi [siper] almışlardı. Kaptanın emri duyuldu:

— Toplar ateş etsin!

Top bir kayığı deviriverdi. Bunun [üze]rine yalnız o kayık değil, öteki kay[ık]kiler de denize atladılar, ve kayıkla[rı bı]rakıp yüzerek karaya çıktılar. Orada durmadılar ormana dalıp kaçtılar.

Neden bunlar hem dost görünmüş hem de düşman olmuşlardı. Karteret bir türlü anlayamad, mesele açıktı. [Ş]kendilerine eşya vermeyince kızmış zorla almağa kalkmışlardı.

Karaya geldikleri zaman, karşıların[a çı]kan bir zenci elile işaret ederek k[ayığı] başka bir tarafa yanaştırmak istedi. [Fa]kat subay akıllı idi. O da elile:

— *Sen buraya gel!*

Diye işaret etti. Bunun üzerine h[er] ormandan gürültü ile birçok kişiler [çık]tılar. Hücum edeceklerdi. Subay [anla]yınca, kayığı gerisn geriye döndürdü. [Ar]tıkları oklar yetişmyior, tüfekler de[ğ]ramıyordu. Zaten ellerindeki tüf[eklerin] yivleri yenmiş, en eski tüfeklerdi. K[ayık] kazasız gemiye dönebildi.

Artık vahşiler, mızraklarını sallıyo[r,] kılıçlarını gösteriyorlar, savaş havas[ı ça]ğırıyorlardı. Üç uzun kayık çıkard[ılar.] İçine bindiler, ve gemiye doğru gel[meğe] başladılar.

8 hikâye yakında çıkıyor. Resmimiz Vahşiler Arasında hikâyesine aittir.

KORKUNÇ BİR İZ ÜZERİNDE

Bu, Kuzey Kanada'da geçmiş bir hikâyedir:

Jan Brunes, bir sabah, kendi izbesinin önünde vurulmuş olarak bulunmuştu. Boğazında, sapına kadar dayanmış bir hançer vardı. Üstüne bir de kâğıt konmuştu. Kâğıtta fena bir ingilizce ile şunlar yazılıydı:

«Bu benim kardeşimi öldürmüştü. Ben de onu öldürdüm. İntikamını aldım!»

Şimalî Kanadanın küçük bir şehrinde, bu katili bulmak o kadar güç bir iş değildi. Zaten kışın ortasında idiler. Karlar üzerindeki izlere bakarak yürümek katili bulmak demekti. Zaten iş de meydandaydı. Bu, olsa olsa yerli, ilk öldürülenin kardeşi Tabaskandı.

Yirmi beş yaşındaki genç polis hafiyesi Tomson, gözlerini uzanan karlar üzerine dikti. Kışın bu soğuk gününde, katilin izinde yürümek hiç de işine gelmiyordu. Ama ne yapsın!.

— Vazife... Gitmek lâzımdır!

Diyordu. Kızağına en iyi köpekleri taktı. Kar üzerindeki izi takiple yürümeğe başladı. Yıldırım gibi gidiyordu.

Böylece üç saat kadar yürüdükten sonra, uzakta siyah bir karaltı gibi bir şey gördü. Dürbini ile iyice baktı. Yanılmıyordu. Aradığı katil kaçıyordu. Köpekleri de o kadar güzel köpekler değildi. Kendi köpeklerini biraz daha sıkıştırırsa, onu muhakkak tutar, yakalardı.

O da öyle yaptı. Nihayet dört yüz metreye kadar yanaştı. Artık öndeki kızağın içinde herifin bütün hareketlerini görüyordu. Bir aralık katil kızağın arka tahtasına dayanır gibi oldu. O sırada bir tüfek sesi işitildi. Vızıldıyan kurşun polis hafiyesinin kulağının biraz ilerisinden geçti! Şimdi hiç şüphe yoktu. Hafiye:

— Tâ kendisi, iyi düşünmüşüm! dedi. Köpeklerini biraz daha kamçıladı:

Elli metre daha gitmemişlerdi ki, bir silâh daha atıldı. Şüphesiz katil takipten kurtulmak istiyordu. Bu sefer de Tomson tüfeği ile cevap verdi.

Onun kurşunu da vurmadı. Zaten kendisi vurmak için değil, korkutmak için atmıştı. Fakat katili vurmayı aklından bile geçirmedi. Kızağını daha hızla sürmek için köpeklerini kamçılıyordu.

Nihayet bir kavalık yerde kayboldu. Sonra tekrar görüldü, yine kayboldu. Tomson da izi üzerindeydi. Fakat bir çukurun kenarında, yanlış bir manevra ile katilin kızakla beraber uçuruma yuvarlanmış olduğunu farketti.

O kızağın altında, kızak onun üstünde hareketsiz yatıyordu. Tomson hemen aşağıya kaydı. Üstündeki kızağı aldı. Göğsünden kan akıyordu. Ağır yaralanmıştı. Yarasını sardı. Ve kaputunu da üzerine giydirdi, uzattı.

Vakit çok geçti. Geceyi orada geçirmek lâzım geliyordu. Hemen gidip kendi köpekleri ile kızağını da oraya getirdi. Ve büyük bir ateş yaktı. ateşin kenarında bu soğuk yerde ısınıyorlardı.

Katil kendinden geçmiş, cansız gibiydi. Bir aralık gözünü açtı. Bütün köpekler kendi yanlarına gelip sıkışmışlardı:

— Kurtlar geliyor!

Dedi. yanılmıyordu. Beş dakika geçmeden, buzların bu yırtıcı mahlûklarının horlamaları duyuldu. Tomson tek başına müdafaa edecekti. Öyle de yapıyor, alevin aydınlığına giren kurdu, bir kurşunda yere yıkıyordu. Katil:

— Tomson, dedi. Bana inan, sana bir zarar vermem! Kurtlar çok, benim de tüfeğimi ver, bende vurayım!..

Bu çok güç bir işti. Fakat Tomson inandı:

— Al, dedi.

Artık o da ateş ediyor, kurtlar birer birer vuruluyorlardı. Bir aralık Tomson, farkına varmadan kurtlara iyice yanaştı.

Tabskanda da kuvvet kalmamıştı. Fakat birdenbire bir kurdun Tomsonun arkasında, onu hemen hemen paralamak üzere olduğunu gördü. Son kuvvetile tüfeğini aldı. Ateş edince kurdu öldürdü.

Ve polis hafiyesini kurtardı.

Bütün kurtlar kaçmışlardı.

Tomson, yerde halsiz yatan Tabaskanın yanına geldi. Elini uzattı:

— Yiğit adam, dedi. Benim hayatımı kurtardın. Senin bu kadar yiğit olduğunu bilmiyordum. İnşallah sabah şehre dönelim. Evvelâ sen iyi ol!.. Sana söz veriyorum ki seni serbest bıraktıracağım!

Yerli dudaklarını büktü!

— Bundan sonra ne olursa olsun dedi. Ben işimi gördüm. Kardeşimin intikamını aldım! Bundan sonra on dakika daha yaşayacağımı zannetmiyorum!

Tomson onu boş yere teselli etmeğe uğraşıyordu. Bir aralık:

— Fena üşüyorum!

Dedi. Hakkı vardı. Çünkü büyük ateş sönmek üzereydi.

Tomson:

— Ben biraz ateş getireyim!

Dedikten sonra, ormanın içine daldı. Bir kocaman odun getirdi. Hem gülüyor, hem ateşe atıyor, hem de:

— Artık üşümezsin Tabaskan! Biraz dayan!..

Diyordu. Fakat zavallının yanına geldiği zaman, gözlerinin tamamile hayata kapanmış olduğunu gördü. Biçare Tabaskan, dediği gibi, on dakika sonra ölmütü. Dudakları gülüyor gibiydi. Bu belki bu gülüş memnun olmasındandı!..

Avcu Baytekin

Avcu Baytekin

Avcu Baytekin

Bekleyiniz

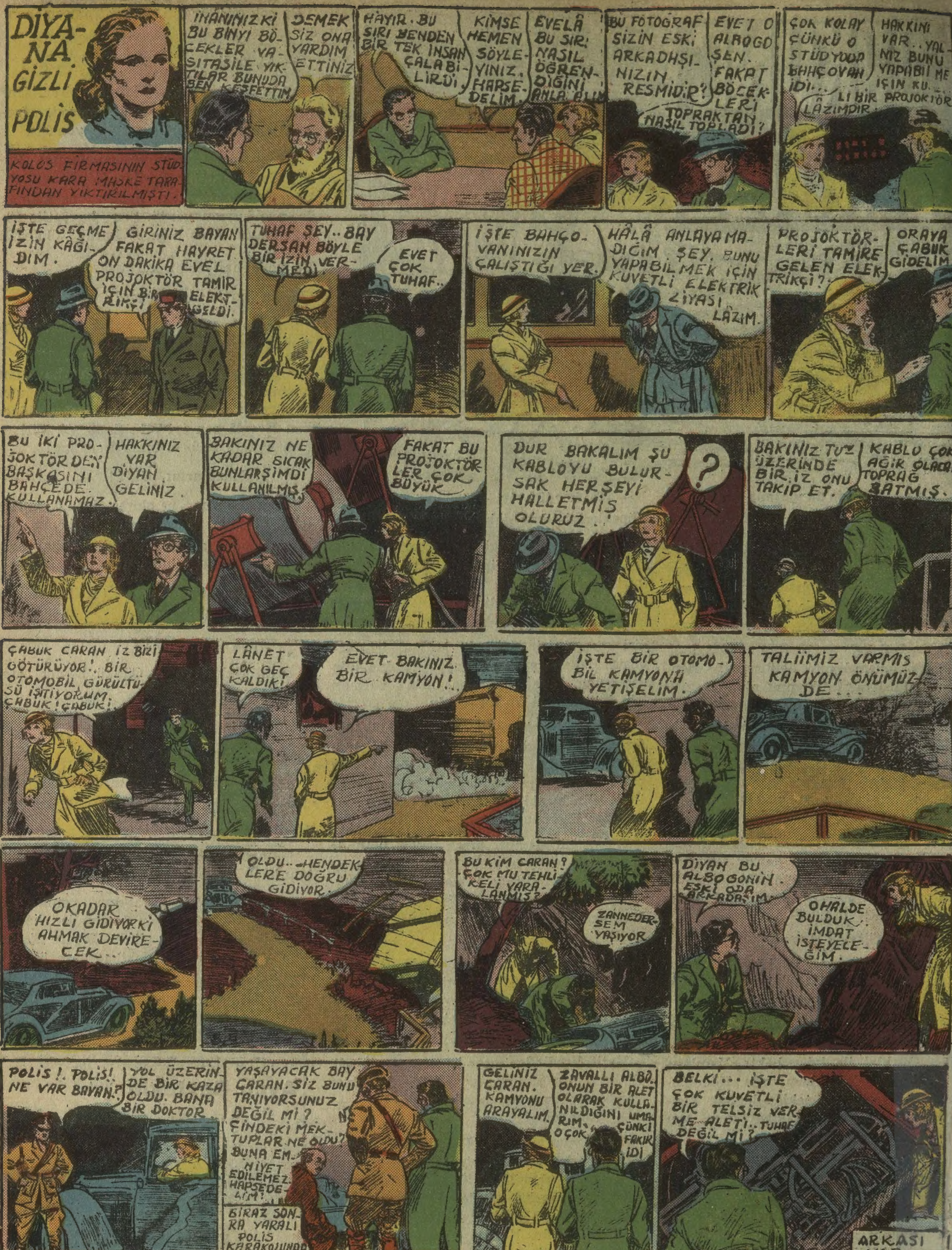
DİYANA GİZLİ POLİS
KOLOS FİRMASININ STÜDYOSU KARA MASKE TARAFINDAN YIKTIRILMIŞTI.
İNANINIZ Kİ BU BİNYI BÖCEKLER VASITASİLE YIKTILAR BUNUDA BEN KEŞFETTİM
DEMEK SİZ ONA YARDIM ETTİNİZ
HAYIR. BU SIRI BENDEN BİR TEK İNSAN ÇALABİLİRDİ.
KİMSE HEMEN SÖYLEYINIZ. HAPSEDELİM.
EVELÂ BU SIR: NASIL ÖĞRENDİĞİNİ ANLAYALIM
BU FOTOĞRAF SİZİN ESKİ ARKADHŞINIZIN RESMİDİR?
EVET O ALBOGDŞEN. FAKAT BÖCEKLERİ TOPRAKTAN NASIL TOPLADI?
ÇOK KOLAY ÇÜNKÜ O STÜDYODA BAHÇOVAN İDİ...
HAKKINI VAR.. YALNIZ BUNU YAPABİLME İÇİN KU... LI BİR PROJOKTÖR LÂZIMDIR.
İŞTE GEÇME İZİN KÂĞIDIM.
GİRİNİZ BAYAN FAKAT HAYRET ON DAKİKA EVEL PROJOKTÖR TAMİR İÇİN BİR ELEKTRİKÇİ GELDİ.
TUHAF ŞEY.. BAY DERSAN BÖYLE BİR İZİN VERMEDİ.
EVET ÇOK TUHAF..
İŞTE BAHÇOVANINIZIN ÇALIŞTIĞI YER.
HÂLÂ ANLAYAMADIĞIM ŞEY. BUNU YAPABİLMEK İÇİN KUVETLİ ELEKTRİK ZİYASI LÂZIM.
PROJOKTÖRLERİ TAMİRE GELEN ELEKTRİKÇİ?
ORAYA ÇABUK GİDELİM
BU İKİ PROJOKTÖRDEN BAŞKASINI BAHÇEDE KULLANAMAZ.
HAKKINIZ VAR DİYAN GELİNİZ.
BAKINIZ NE KADAR SICAK BUNLARŞİMDİ KULLANILMIŞ.
FAKAT BU PROJOKTÖRLER ÇOK BÜYÜK
DUR BAKALIM ŞU KABLOYU BULURSAK HERŞEYİ HALLETMİŞ OLURUZ..
?
BAKINIZ TOZ ÜZERİNDE BİR İZ ONU TAKİP ET.
KABLO ÇOK AĞIR OLACAK TOPRAĞ BATMIŞ.
ÇABUK CARAN İZ BİZİ GÖTÜRÜYOR!. BİR OTOMOBİL GÜRÜLTÜSÜ İŞİTİYORUM. ÇABUK! ÇABUK!
LÂNET ÇOK GEÇ KALDIK!
EVET BAKINIZ BİR KAMYON!
İŞTE BİR OTOMOBİL KAMYONA YETİŞELİM.
TALİİMİZ VARMIŞ KAMYON ÖNÜMÜZDE...
OKADAR HIZLI GİDİYORKİ AHMAK DEVİRECEK..
OLDU.. HENDEKLERE DOĞRU GİDİYOR.
BU KİM CARAN? ÇOK MU TEHLİKELİ YARALANMIŞ?
ZANNEDERSEM YAŞIYOR
DİYAN BU ALBOGONİN. ESKİ ODA ARKADAŞIM.
OHALDE BULDUK. İMDAT İSTEYECEĞİM.
POLİS!. POLİS! NE VAR BAYAN?
YOL ÜZERİNDE BİR KAZA OLDU. BANA BİR DOKTOR
YAŞAYACAK BAY CARAN. SİZ BUNU TANIYORSUNUZ DEĞİL Mİ? ÇİNDEKİ MEKTUPLAR NE OLDU? BUNA EMNİYET EDİLEMEZ. HAPSEDELİM!
BİRAZ SONRA YARALI POLİS KARAKOLUNDA
GELİNİZ CARAN. KAMYONU ARAYALIM.
ZAVALLI ALBO. ONUN BİR ALET OLARAK KULLANILDIĞINI UMARIM. O ÇOK ... ÇÜNKİ FAKIR İDİ
BELKİ... İŞTE ÇOK KUVETLİ BİR TELSİZ VERME ALETİ.. TUHAF DEĞİL Mİ?
ARKASI VAR.

PAMUK PRENSES İLE SEVİMLİ PRENS
PRENS KAR PERİSİNİN KAR VE
UZDAN YAPILMIŞ ŞATOSUNDA BİR
BİR KOLTUĞA OTURMUŞTU..
KIZGIN VE ÜZÜN-
TÜLÜ İDİ..
SİZ KİMSİNİZ ?. NE İŞİNİZ VAR. KARŞIMDA!.. HAYIR BEN SİZİ TANIMIYORUM..
OH!.. PRENS BENİ TANIMIYOR MUSUNUZ ?. BENİ UNUTTUNUZ MU?. BEN, PAMUK PRENSESİM.. RİCA EDERİM BİRAZ HATIRLAYIN....
PAMUK PRENSES KENDİSİNİ UNUTAN PRENSE BAŞINDAN GEÇENLERİ ANLATTI... PRENS ONUN HALİNE ACIMIŞ GÖZÜNDEN YAŞ GELMEGE BAŞLAMIŞTI...
OH!. BENİM PAMUK PRENSESİM!. GÜZEL NİŞANLIM!.. SANKİ GÖZÜMÜN ÖNÜNDEN BİR PERDE YIRTILDI KALKTI... HER ŞEYİ GÜZEL GÖRÜYORUM...
OH!. NE GÖRÜYORUM PAMUK PRENSES
PRENS AĞLAYINCA GÖZÜNDEKİ TOZLAR SİLİNDİ BÜYÜ BOZULMUŞTU...
OH!.. NE KADAR MESUDUM..
BEN DE ÇOK MESUDUM HEMEN BURADAN GİDELİM.
PAMUK PRENSES VE PRENS. BİRER ATA ATLIYARAK KENDİ SARAYLARINA DOĞRU YOLA ÇIKTILAR..
BABAM BİZİ GÖRÜNCE ÇOK SEVİNECEKTİR..
-Bitti-

TARZAN VE ALTIN ASLAN

Şimdi ise küçük maymun, yalnız sevdiği adamın Opar yakınlarında bulunduğunu haber vermekle kalmıyor, ayni zamanda onun tehlikede bulunduğunu da bildiriyordu.

Kraliçe heybetle bağırdı:

— Kim Tarzanı öldürmek istiyor?

Mamu cevap verdi:

— Kaj!. Yanında birçok savaşçılar olduğu halde onun karşısına gitti.

Hemen sudan çıktı. Çabuk çabuk elbiselerini giyindi. Ve mâbedin doğruluğunda yürümeğe başladı.

VII inci BÖLÜM

Kurban edilmelidir!

Kaj ve savaşçıları, dev adamın ve siyah savaşçılarının karşılarına gidiyorlardı. Çok acele etmiyorlardı. Çünkü duvarın üzerinden onların yavaş yavaş geldiklerini görmüşlerdi. Zencilerin üzerlerinde taşıdıkları ağır yüklerle böyle yapmak icap ediyordu.

Zaten Kaj onu takip eden gece de hemen hepsi uyurken kampa taarruz ederek öldürmek ve zaferi kazanmak istiyordu.

İzlerin takip edilmesi gayet kolaydı. Öğleye doğru Kaj ve maiyeti etrafı siperle çevrilmiş bir boşluğa geldiler. Burası henüz yapılmıştı. Bunun arkasında, orada konaklıyan bir grupun bırakmış olduğu ateşlerden hâlâ dumanlar çıkmakta idi.

Başrahip ve arkadaşları ağaçlar arkasında saklandılar. Ve içlerinden birisinin ortalığı tetkik etmek üzere oraya gönderdiler. Gönderilen adam birkaç dakika sonra geriye dönünce orasının tamamile boş olduğunu söyledi. Böylece başrahip ve arkadaşları emin adımlarla ilerleyip, etrafı çevrilmiş olan yere girdiler.

İceriye girer girmez, toprakları, bir iz bulabilmek için daha iyi tetkik etmeğe başladılar. Bu araştırma esnasında üstü yapraklarla, topraklarla örtülmüş mezar gibi bir şey gördüler. Hemen Kaj'ı çağırdılar. Kaj gelir gelmez bunları açtı.

Ve bir adamın boylu boyuna toprağa uzatılmış ve yatırılmış olduğunu gördü. Bu toprağa uzatılmış olan vücut cansız yatan Tarzandı.

Başrahip gözleri sevinçten parlayarak bağırdı:

— Ölmüş! Ateş ilâhı, mihrabına giren günahkârdan intikamını aldı.

Fakat onun kadar şaşkın olmıyan diğer rahiplerden birisi, hemen onun cesedi yanında diz çöktü. Kulağını göğsüne dayayıp kalbini dinledi ve:

— Daha yaşıyor!

Dedi. Kaj hemen şu emri verdi:

— Öyle ise ondan kurtulmak lâzım.

Bir dakika sonra Tarzan adamakıllı bağlandı. Hiçbir karşılık göstermiyor, hattâ gözlerini bile kımıldatmıyordu.

Kaj'ın emri tekrar duyuldu:

— Onu Ateş İlâhına teşhir etmek için münasip bir yere götürünüz!

Rahipler Tarzanı vücudünü oradan çekmeğe başladılar. Şimdi Tarzanı tam güneşin yakıcı ziyası altına koyacaklardı. Güneşle onun arasında hiçbir hâile bulunmıyacaktı, bu da yapıldı. O zaman başrahip onun yanına geldi. Diz çöktü ve hançerini çekerek kalbinin üzerine dayadı.

Rahipler, Kaj ile Tarzanın etrafında bir halka halinde toplanmışlar dikkatle bakıyorlardı. Birbirlerine korkulu korkulu işaretlerde bulunuyorlardı. Üzerlerine ağır bir felâketin düştüğünü hissediyorlar, fakat hiç kimse ağzını açmak cesaretini gösteremiyordu. Yalnız daha evvel itiraz etmek cesaretini gösteren bir rahip tekrar başrahibin arzusuna mâni olmak istedi.

— Sen ne yapmak istiyorsun Kaj? La'nın emri olmadan belki de onun arzusuna aykırı, onun Ateş İlâhına mı kurban edeceksin? O bizim büyük rahibemiz ve kraliçemiz La'nın müttefiki ve dostud... Onu böyle mahvettiğini öğrendiği zam... pek ziyade hiddetlenecektir.

Kaj hiddetten kendini kaybetmiş b... halde bağırdı:

— Sus Doot!.. Ben Opar'ın başrahi... yim! Kraliçenin de zevciyim! Ben... irademde onun iradesi ile müsavi ola... Oparda hükümrandır. Eğer sen haya... kalmak, yaşamak istiyorsan sus ve ben... işime karışma!..

Doot yine ayni cesaretle cevap ver...

— Sen beni korkutamazsın! Senin em...lerin de beni susturamaz! Eğer La'... ve Alev İlâhının arzu ve hükümleri va... sen elbette cezanı görürsün!

— Sus! Alev İlâhı bana bizzat, mâ...dini kirleten bu sefilin kurban edilme... emretti!

Tekrar hançerini, vahşi ormanların ...kiminin kalbine sokmak üzere hazırla... Fakat tam vuracağı sırada güneşin önü... bir bulut gerildi. Bu bulut Tarzanın ...cudünü güneşten saklıyordu. Böylece ... ban edilmesine imkân yoktu. Rahi... arasında bir mırıldanma peyda oldu...

Doot artık daha cesur bağırıyordu:

— Görünüz! Alev İlâhı, nefret ve ...detini Opar halkına şimdiden gösterm... başladı.

Kaj hançerini çekti ve korkulu bir ... de güneşi kaplayan buluta baktı. So... yavaşça ayağa kalktı. Kollarını ka...turdu. Ve rahiplerine döndü:

— Alev İlâhı, kendi büyük rahibi... görüşmek istiyor! Hiç kızmış değil... Yalnız benimle görüşecek! Haydi siz... gilmiz. Ormanın ağaçları arasına gi... bizi ilâhe ile yalnız bırakınız. Sizi te... çağırdığım zaman gelirsiniz.

Rahipler itaat ediyorlardı. Fakat D... ve ona benziyen birkaç tanesi hiç de ... at etmek istemediler.

Kaj kudurmuş gibi:

— Defolun!

Dedi. Bu emri bu sefer o kadar ... idi ki hiç kimse itaatsızlık gösterm... cesaret edemedi.

Başrahip Tarzanla başbaşa kalınca ...daklarında zalim bir gülme peyda ol... Yeniden gözlerini kaldırarak gök yüz... baktı. Güneşin buluttan sıyrılmasını ...bırsızlıkla bekliyordu. O zaman Tarz... kurban edecek ve Doot'un rahatsız et...lerinden kurtulacaktı.

Fakat bulutlar gittikçe çoğalıyorlar ... güneşi örtüyorlardı. O sabırsızlandı... onlar da daha ziyadeleşiyorlardı. Üç d... vurmak üzere hançerini kaldırdı. Halb... üç defasında da, bilmediği bir korku ... bundan vazgeçti. En nihayet Alev İlâhı... tekrar görünmesini beklemeğe karar v... di.

Böylece uzun bir zaman geçti. Kaj ...bırsızlıktan ne yapacağını bilemiyor... Nihayet bulutlar artık yavaş yavaş da...lıyorlardı. Başrahip yakında Alev İl... güneşin gök yüzüne tekrar görüneceğ... düşünerek sevindi.

tıyorlar ve onlar da sözlerine inanılır kimselerden duymuşlar: Orası insana benzer büyük hayvanların, gorillerden daha müthiş, daha inkişaf etmiş fakat daha tehlikeli mahlûkların bulunduğu bir yermiş.

Tarzan, karşısındaki ağaçlık kısma baktı ve gözlerini oranın karanlıklarına dikerek bir müddet düşündü. Tek başına olsa, şimale doğru gitmekte tereddüt etmezdi. Çünkü kendine inancı vardı, Kadj'ın yol üzerine koyduğu savaşçıların hepsinin hakkından geleceğine emindi. Fakat yalnız değildi, yanında La vardı ve onu tehlikeye atması doğru değildi.

Bunun üzerine, La'nın bahsettiği ve elile göstermiş olduğu o esrarengiz memlekete doğru giden istikamete dönerek:

— Pekâlâ, dedi, hadi gelin yola çıkalım.

Uzun müddet, hızlı hızlı ve hiç konuşmadan yürüdüler. Tarzan sade göz ve kulak kesilmiş gibiydi ve boyuna etrafına bakınıp dört bir tarafa kulak kabartıyordu.

Yapılacak şey, bu vâdiden mümkün olduğu kadar çabuk geçmek ve oralardan uzaklaşmaktı. Fakat, bir aralık gözüne, uzakta, ağaçlar arasındaki büyük bir bina çarptı. Hayretle bakakaldı ve bu hayretinde de yerden göğe kadar haklı idi. Çünkü, Afrikanın bu taraflarında canlı mahlûk namına sade yırtıcı hayvanların bulunduğunu bilirdi. Uzaktaki bu muazzam bina, herhalde oralarda çok eskiden yaşamış, sonra kökü silinip tarihe karışmış bir milletten kalma olacaktı.

Ormanlar kralı korku nedir bilmezdi. Bununla beraber, *ihtiyatsızlık* da etmez ve tıpkı vahşi hayvanlar gibi, tetikte bulunmıya dikkat ederdi. Şüphesiz ki, kendisini kalabalık bir insan kafilesi takip edecek olsa en iyi çare durmadan ve vakit kaybetmeden kaçmaktı. Fakat biliyordu ki, kendisinin zekâsı burada yaşamaları muhtemel olan maymunlardan veya aslanlardan çok daha üstündü onları mat edeceğine emin bulunuyordu.

La'ya dönerek:

— Gelin benimle beraber, dedi.

Karşıda gördüğü binaya doğru yürümiye başladı.

La hayretle:

— Nereye gidiyorsunuz? diye sordu. O tarafa gitmeyin!

Tarzan:

— Neye? dedi. Vâdiden geçmek için en kestirme yol burası.

— Öyle amma, orada çok tehlikeli bir orman var. Korkuyorum. Gitmiyelim.

Tarzan:

— Korkmayın canım, dedi. Ne olacak! Olsa olsa arslanlarla maymunlar vardır. Ben onlardan korkmam.

La:

— Evet, dedi. bilirim. Siz hiçbir şeyden korkmazsınız. Fakat ben kadınım.

Tarzan kadına cesaret vermiye çalışarak gülümsedi:

— Ölüm, ölüm. Bir dedi. Korku insanı bin kere öldürür. Onun için, hiç korkmadan ilerliyeceğiz ve bir tehlike ile karşılaşacak olursak ona göre tedbir alacağız.

Çalılıkların, ağaçların arasından giden bir yola girdiler. Burası iyi açılmış bir yoldu. Fakat gittikçe darlaşıyor ve etraftaki ağaçlar, çalılıklar sıklaşıyordu. Nihayet geçit vermez bir ormana daldılar.

Tarzan, bir yandan hızlı hızlı gidiyor, bir yandan da gözlerile yerde bir takım izler arıyordu. Burada bazı hayvan ayağı izleri görülüyordu. Fakat pek seyrekti. Nihayet, bir arslanın geçtiğini gösteren izlere rastgeldi.

Bu izden biraz yürüdükten sonra başını etrafa doğru çevirip havayı koklıyarak:

— Bu taraflarda insan var, galiba, dedi. Hattâ diyebilirim ki, bizi takip ediyorlar. Bunu iddia için ortada hiçbir delil yok,. Fakat içimde öyle bir his duyuyorum.

La korku ile titredi ve Tarzana yaklaşarak:

— Görünürde kimse yok, dedi.

Tarzan:

— Ben de kimseyi görmedim, dedi. Hattâ kokuyu da iyice alamadım. Fakat her halde zeki bir kimse. Hem bizi takip ediyor, hem de kendisini hiç farkına vardırmıyor. Sanki ağaçların üzerinden daldan dala atlıyarak yürüyor gibi. Bu his beni sinirlendiriyor. Meseleyi anlamalıyım.

Bunu söyliyerek hemen bir ağacın dalını yakaladı ve yukarı tırmandı. Bir iki dakika sonra daldan tekrar aşağı atladı ve kadının yanına gelerek:

— Hissimde yanılmamışım, dedi. Bizi gözetliyen biri var. Fakat insan mı, maymun mu onu pek kestiremiyorum. Şimdiye kadar hiç duymadığım bir kokusu var: Maymun kokusuna da benziyor, insan kokusuna da. Fakat muhakkak elime geçireceğim.

Tarzan, genç kadını arkasına aldı ve ağaca tırmandı, daldan dala atlıyarak tepelere kadar çıktı.

— Artık bizi göremediği muhakkak, dedi. Aşağı dallardan gidiyordu ve biz şimdi onun üstüne yükselmiş bulunuyoruz. Bizden daha yukarı yükselmeyi akıl etmiyecek olursa izimizi kaybedecek demektir.

La Tarzan'ın kuvvetine ve meharetine hayran kalmıştı. Bu dev adam onu arkasına almış, daldan dala çevik bir hareketle atlıyordu. Böylece bir çeyrek saat kadar, daldan dala atlıyarak ağaçlarda seyahat ettiler.

Tarzan nihayet birdenbire durdu ve kalın bir dalın arkasına saklanarak, aşağıdaki bir noktayı gösterdi:

— Bakın!

La baktı ve yaprakların arasından, aşağıda, meydanlık gibi bir yerin bulunduğunu ve buranın etrafına kalın dallardan kesilerek yapılmış bir çit bulunduğunu gördü. Meydanlığın ortasında da bir takım kulübeler vardı. Fakat, az kalsın hayretinden bir çığlık atacaktı. Çünkü bu kulübeler sanki havada uçuyorlarmış gibi, sallanıp duruyorlardı.

Tarzan, dallara tutuna tutuna inmiye başladı. La da onun arkasından, fazla güçlük çekmeden indi. Opar'daki herkes gibi, o da ağaçlarda, yerde yürür gibi dolaşmıya alışıktı.

Ağaçların alçak dallarına inince kendilerini açıklık bir yerde buldular ve burada aşağıdaki kulübeleri daha iyi görebilecek bir vaziyet aldılar.

Sallanan kulübelerin nasıl şey olduğunu o zaman öğrendiler. Büyük bir arı kovanına benziyen ve Afrikada hemen hemen her yerde görülen bu kulübeler Beş metre genişliğinde ve altı metre yüksekliğindeydi. Kulübeleri, yere oturtacak yerde, halatlarla kalın ağaçlara bağlamışlar ve salıncak gibi havaya atmışlardı. Kulübelerden aşağı doğru da ipler sarkıyordu.

Tarzan, bulunduğu yüksek yerden uzun uzun baktı, fakat kulübelerin kapısı nereden olduğunu bir türlü göremedi. Bunun üzerine anladı ki, kulübelerin kapıları altındandır ve içeri girmek istiyen, aşağı doğru sallanan o ipleri çekerek kapıyı açacaktı.

Etrafta, köyün yerlileri olduğu anlaşılan bir çok adam görülüyordu. Bunlar da kulübeleri kadar acayip insanlardı. Siyah ırktan oldukları belliydi, fakat tarzanın şimdiye kadar gördüğü bu nevi insanların hiç birine benzemiyorlardı. Bu adamlar çırılçıplaktı ve vücutlarının ötesine berisine süs olsun diye, parça parça boya sürmüşlerdi. İri yarı pehlivan gibi insanlardı, Yalnız bacakları kısa, kolları ise çok uzundu. Yüzleri hayvanlara benziyordu. Basık burunlu, iri çeneli, dar alınlı suratları vardı. Başlarının üstü yam yassı idi.

Bu adamlar çember olup oturmuşlar yemek yiyorlardı. Kimisi koca bir parça et almış ısırıyor, kimisi bir ağaç kökünü tutmuş kemiriyordu. Aralarında bir kaç tane çocukta vardı. Ama, ihtiyara rast gelinmiyordu. Pek az konuşuyorlar ve konuştukları zaman seslerinin boğuk boğuk çıktığı duyuluyordu.

Tarzan uzun müddet onları seyretti fakat bir tanesinin bile güldüğünü görmedi. Halbuki Afrika zencileri çok neş'eli insanlardı. Boyuna gülerler. Yerlilerin hepsinin yanı başında mızrak veya balta gibi silâhları duruyordu.

Tarzan kendi kendine: (Ne iyi ettim de bu yoldan geldim,) diye seviniyordu. Çünkü bu sayede yeni bir tip insan görmemişti bu uzun kollu ve kısa bacaklı insanların dünyanın ilk zamanlarında yaşadıklarını ve şimdi yer yüzünden nesillerinin silindiğini biliyordu. Demek ki bunlar, o insanların en son kalanları idiler.

— Daha var —

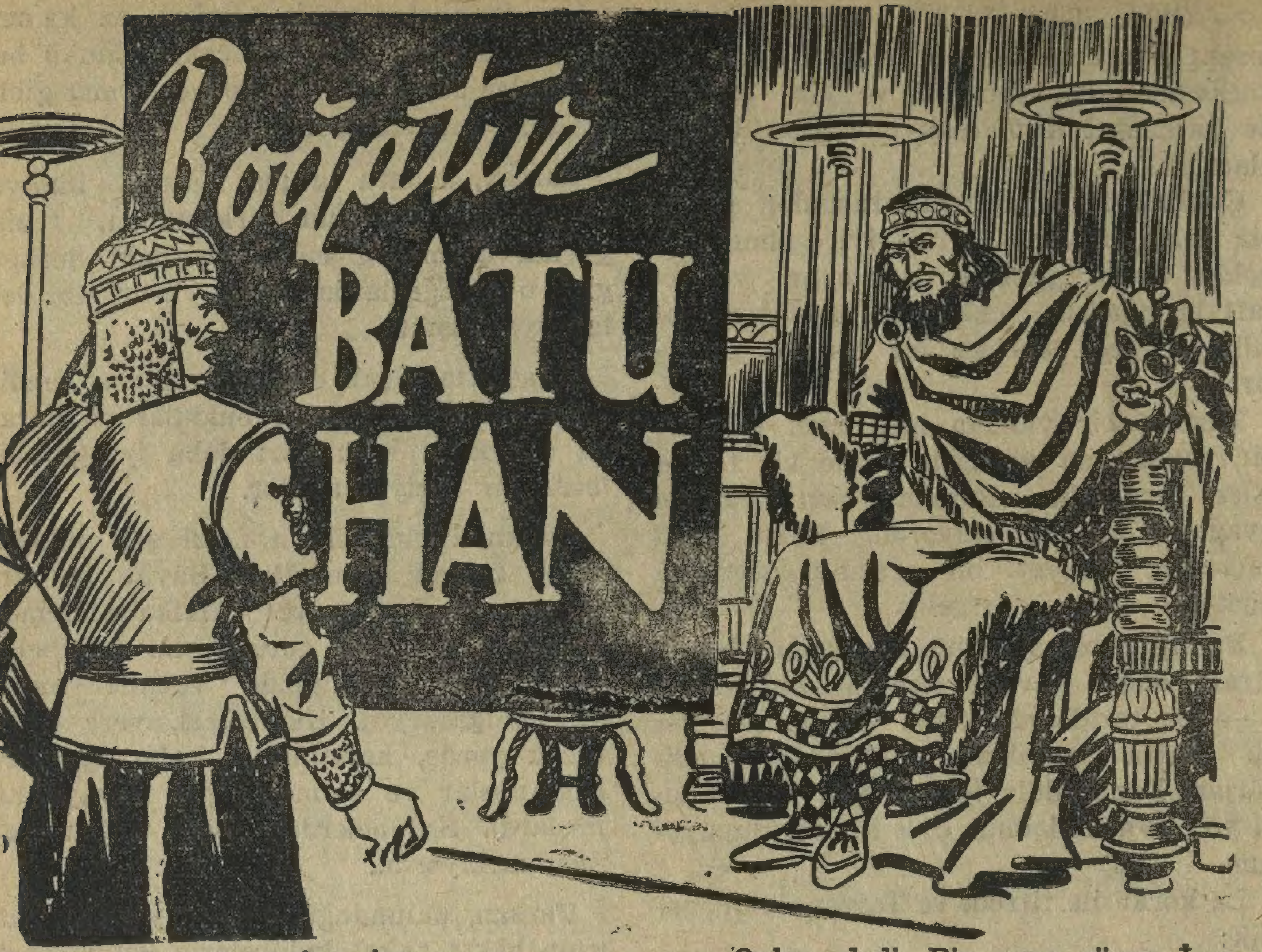

— Geçen sayıdan devam —

Şahın bu asabî hali, bütün asilzadeleri korkutuyordu. Eğer şah tekrar söze başlamamış olsaydı, hiç kimse zorluğun ne gibi sebeplerden ileri geldiğini kendisinden soracak, öğrenmek cüretini gösteremiyecekti.

Şah, bir iki defa derin derin düşündü. Yine ayni kederli halile anlatmağa koyuldu.

— Halbuki şimdi, Bizasn ile ittifak eden ve onlarla beraber bize doğru gelecek olan Türk ordusuna, yine bir Türk olan Azerbaycanlıların karşı koyacaklarını hiç de zannetmiyorum! Zaten bunu açıktan açığa gösteren birçok hususlar da var. Pehlivanlığına son derecede güvendiğim Zal-dan aldığım bir mektup bana her şeyi söylüyor. Zal mektubunda Türklerin Bizanslılarla birleşip beraberce hareket etmelerinin ordusu üzerine fena bir tesir yaptığını ve bu işi kendisi gelerek anlatacağını yazıyor!

— Nihayet Saduddevle dile gelebilmişti.

— Evet şahım, dedi. Hakkınız var! Bunların karşısma gönderilecek ordu sade Farslardan kurulabilirse, belki zafer imkânı ümit edilebilir! Türkün Türke kılıç sallamıyacağı aşikârdır.

Şah yine dertli dertli söyleniyordu:

— Evet, ben de böyle düşündüğüm için, bütün Fars asilzadelerini topladım. Bana verebilecekleri kuvvet sayısını anlamak istiyorum.

İhtiyar bir asilzade atıldı:

— Şahım, dedi. Bizim vereceğimiz piyade kuvvetler, Türkün azgın süvarileri karşısında ne yapabilir?

Azerbaycan Türk ordusunu, Türk süvarisini hareket ettirtebilmek Zalın elindedir. Zal buraya geldikten sonra, onu kandırmak, onu yola getirmek lâzım...

Şah ümitsiz başını salaldı:

— Onlar, dedi. Bin sene süren İran - Turan davasını hâlâ unutmak istemiyorlar. Ecdadım büyük bir himmetle, bu Türkleri karşılaştırmak için bütün Türkmenlere (Fars) a yakın olan Pars ismini takmışlardı. Ne oldu? Pars dediğimiz bir tek Türkmene bir tek Acem kelimesi söyletmeğe muvaffak olamadık! Hakikatte Türkün bir dini olan Zerduşt'u benimsedik, İranlılaştırdık! Yine onların ruhundan bir türlü şamanlığı çıkartamadık!

Yine sustu. Tahtının üstünde iki tarafında kederli kederli sallanıyordu. Koca salonda öldürücü bir sessizlik vardı. Bu sessizliği yine şahın inliyen sesi dağıttı:

— Zal'ın, dedi. Bugünlerde gelmesini bekliyorum. Belki de şimdi gelmiştir.

Şah yanılmıyordu. İçeriye giren bir yaver:

— Haşmetlû şahım, dedi. Garp ordularının başkumandanı, kudretli Zal hazretleri geldi.

Şah sabırsız bağırdı:

— Çabuk gelsin!..

Bütün gözler kapıya dikilmişti. İri, kuvvetli bir pehlivan, bir dev gibi korku vererek, etrafında sallana sallana içeriye girdi. Fütursuz adımlarile şaha doğru yürüdü.

— Şahım, dedi. Durumu kendim anlatmak lüzumunu duydum da geldim.

Şah, bir çocuğu avutmak ister gibi Zale hürmet ediyordu.

— Hoş geldin Zal, hoş geldin benim namlı pehlivanım.

Ve sonra ilâve etti:

— Hayırlı haberler, müjdeler getirdiğine eminim!

Zal Fars asilzadelerinin hiçbirisine ehemmiyet vermemiş, hattâ yüzlerine bile bakmamıştı. Şahın yanında ve hepsinin başındaki bir sedire, emir beklemeden oturdu:

— Ne yazık ki, dedi. Müjdeler getir[...] medim!

Şahın sabırsız meraklı gözleri üzeri[...] dikildi:

— Neye? Cesur ordum her zaman [...] zansı mağlûp edegelmiştir.

Zal boynunu büktü:

— Evet doğrudur. Fakat bunlar Biz[...] yalnız iken, Bizans Türklerle ittifak [...] memiş ikendi. Şimdi ise şahım iş ta[...] mile aksine döndü.

Şah hiddetle yerinden fırladı:

— Neden?

Zal hiç istifini bozmuyordu.

— Neden olacak! Bizans Türk hak[...] ile ittifak etmiş, imparator kızını, dün[...] nın en cesur, en genç kumandanı B[...] hana vermiş! Otuz bin Türk süva[...] hududunuzu geçmek üzere bulunuyor. [...] ordumla bunlara karşı çıksam bile, m[...] lûp ve perişan edileceğime hiç şüphe y[...] Şu halde, kardeşe kardeş silâh çekme[...] ne mâna vardır?

Şah düşüncelerinde haklı olduğu[...] tasdik ettirdiği için gözlerini asilzade[...] rin üzerinde gezdirdi. Bütün kafalar t[...] dik işareti veriyor, eğiliyordu. Şah çok [...] öfke ve gazap kesilmişti.

— Demek ki, dedi. Türkler bu sava[...] savaşmıyacaklar mı?

Zerduştun en büyük mâbedindeki m[...] kaddes ateşini hıristiyanlarla, düşmanla[...] mı söndürtecekler? Bu mukaddes ate[...] muhafızı olan sizler, buna nasıl razı o[...] caksınız? Bu günahı işliyecek olursa[...] cehennemin bütün fena ruhları üzerleri[...] ze musallat olmaz mı?

Şahın elinde sade din bir silâh olar[...] bulunuyordu. Fakat Zal bu silâh kar[...] sında da istifini bozmadı.

— Günahın, dedi. İranda olduğunu k[...] inkâr edebilir? Türkler yakılan ipek k[...] vanlarının acısını hiç unutabilirler m[...] di? İranın sırf Türk düşmanlığile g[...] terdiği bu çocukça cüret bir akıl k[...] mıydı? Çin imparalorluğunu kendi a[...] cu içinde oynatan bir Türk imparator[...] ğuna korkması lâzım iken, haddini bil[...] den bu cinayeti işlemesi elbette bir b[...] patlatacaktı! Öyle de oldu! Bunda [...] vaşmak istemiyorlar diye Azeri Türk[...] rini günahkâr göstermeğe kalkışmak [...] dereceye kadar doğru olabilir?

Şah kendisi de farkına varmadan eli[...] hançerinin kabzasına götürmüştü. Be[...] de birdenbire çekecek, Zal'ın üzerine a[...] yarak saplıyacaktı.

Fakat kurnaz Zal onun bu halini gözd[...] kaçırmadı. Oturduğu sedirin üzerin[...] doğrulur gibi yaparak, kılıcının kabza[...] nı yakaladı. Böylece küçük bir hareket[...] pek bahalıya mal olacağını anlatmak [...] tiyordu.

Zeki şah bu halile Zal'ın ne demek [...] tediğini anlayıvermişti. Hemen akl[...] başına topladı. Çünkü o Zal'ın hiç şa[...] bilmiyen bir adam olduğunu pek iyi bil[...] di. Elini hançerinden çekti. Fakat n[...] retle bakan gözlerini Zal'ın üzerine dik[...] ği unutmadı.

— Daha var —

Afacan Bilmece Kuponu 1[...]

KAZANANLAR

5 inci sayı bilmecenin çözülüşü:

Soldan sağa: Anadolu, Karakan, Aran, Nis, Sü, Eç, Vefa, Cehalet, Timoçin: Yukardan aşağıya: Aka, Necat, Narçiçeği, Ara, Dans, Vazo, Ok, Sel, La, Büfeci, Unlu, At.

Kazananlar:

1 — Sabiha, İçerenköy caddesi No. 38 Bostancı - İstanbul, bir kutu Edirnenin badem ezmesi: 2 — Türkân, kız lisesi A-1 talebesinden No. 1362 Ankara: 3 — Nihat, Ali paşa Değirmen sokak No. 3 kat 2 Galata - İstanbul: Yarım kutu lokum: 4 — Yüksel, Yeni okul sokak No. 7 kat 3 Çarşıkapı - İstanbul: Şeker gibi bir kitap.

Muhtelif hediyeler kazananlar:

5 — Lebib, Haydar Pekmezci sokak No. 19 Fatih - İstanbul 6 — İclâl, Yeldeğirmeni Düz sokak No. 42 kat 3 Kadıköy İstanbul: 7 — Kutsi, Sofalı çeşme caddesi No. 35 Karagümrük, İstanbul: 8 — Mithat, sorgu hâkimi elile Akhisar, Manisa: 9 — Nebil, İki çeşmelik 839 uncu sokak No. 98 İzmir: 10 — Muzaffer, Sahrayı cedit Taşlı sokak No. 8 — Kadıköy, İstanbul: 11 — Nevzat ve Behzat kardeşler, Ihlamur Nardenk sokak No. 58 Beşiktaş, İstanbul: 12 — Yıldız, Şah Süleyman mahallesi No. 83 Niğde: 13 — Tunçay, Arnavutköy kız kolejinde, İstanbul; 14 — Şadi, Ankara caddesi Cağaloğlu yokuşu No. 43 İstanbul: 15 — Daim, hâkim Abdullad elile Yozgat: 16 — Nejat, Mithat paşa caddesi No. 11 Karşıkaya, İzmir: 17 — Selçuk, Yeni mahalle Kandilli caddesi No. 81 Anadoluhisarı, İstanbul: 18 — Müfit, Mesih paşa caddesi No. 66-1 Lâleli, İstanbul: 19 — Cemal, Şakir paşa sokak No. 33 Büyükada İstanbul: 20 — Bülent, Namık Kemal caddesi No. 41 Aksaray, İstanbul: 21 — Necati, Divanyolu No. 85 Sultanahmet, İstanbul: 22 — Kemal, Kemal paşa mahallesi Şirvan zade sokak No. 6 Aksaray, İstanbul: 23 — Nedret, Moda caddesi Tellâl zade sokak No. 15 Kadıköy, İstanbul: 24 — İsmail, Cihangir Susam sokak No. 33-3 Beyoğlu, İstanbul: 25 — Rengin, Etibank müdürü kızı Tavşanlı: 26 — Şükrü, Mimarbaşı sokak No. 4-1 Lâleli, İstanbul: 27 — Lâmia, Hatboyu No. 10 Erenköy, İstanbul: 28 — Sahir, Cümhuriyet eczanesi Edirne: 29 — Hasan, Sultan Selim türbesi No. 5 İstanbul: 30 — Cengiz, Ortaokul 1 inci sınıfında No. 196 Zeyrek, İstanbul: 31 — Nejat, tramvay dep omüdürü oğlu Beşiktaş, İstanbul: 32 — İsmail, Bayraklı 1643 üncü sokak No. 59 İzmir: 33 — Bülent, Rasim paşa Uzun Hafız sokak No. 40 Kadıköy, İstanbul: 34 — Serçin, Tarlabaşı No. 1 Çengelköy İstanbul: 35 — Turhan, postahane karşısında No. 30 Sarıyer, İstanbul: 36 — Şeref, posta kutusu No. 17 Eskişehir: 37 — Aysel, cer atelyesi kalem şefi kızı Eskişehir: 38 — Fethi, Sivrihisar caddesi No. 122 Eskişehir: 39 — Ümit, İşlice mahallesi Savaş sokak No. 13-A Uşak: 40 — Ülkü, 27 nci ilkokul No. 65 D. 4 Karagümrük, İstanbul: 41 — Sudi, Asım Bülbül Tuz pazarı cami imamı oğlu Uşak: 42 — Alp arslan, jandarma taburu komutanı oğlu Bursa: 43 — Armağan, Soğukkuyu Medeniyet sokak No. 33 Karşıyaka İzmri: 44 — Recep, Yeni mahalle Yıldız posta caddesi No. 44 Beşiktaş, İstanbul: 45 — Koca cami mahallesi Pazar sokak No. 4 Burhaniye: 46 — Nevzat, Tarlabaşı caddesi çukur sokak No. 18 Beyoğlu, İstanbul: 47 — Fahir, Yavuz Türk caddesi No. 23 Kadıköy, İstanbul: 48 — Ziya, Süvariler sokak No. 12 Bursa: 49 — Yalçın, Doğan otelinde Ankara: 50 — Lûtfi, Yeşilbahar sokak No. 3 Erenköy, İstanbul: 51 — Savaş, İsmet paşa caddesi No. 57 Yenişehir Ankara: 52 — Nafiz, belediye zabıta memuru Hüseyin Yoldaş elile Bandırma: 53 — Engin, Güzelbahçe sokak İlgen Ap. No. 25 Nişantaş, İstanbul: 54 — Baha, Gül mahallesi Attilâ sokak No. 11 Antakya, Hatay: 55 — Cemal, Bağlar caddesi No. 23-A-2 Eskişehir: 56 — Nâzım, Türk tütün limited şirketi muhasibi Bekir oğlu Samsun: 57 — Çetin, 242 nci sokak No. 1 Karantina, İzmir: 58 — Şükrü, Sedbaşı Sakal döken caddesi No. 4 Bursa: 59 — Mehmet, Postahane arkası Kara Hafız sokak No. 8 Konya: 60 — Ali İnce, helvacı Burhan İnce elile Kırklareli.

SES : IŞIK KİTABEVİ

ESKİŞEHİR

Afacan ve Çocuk Sesi Mecmualarının satış merkezidir.

İlk, Orta ve Lise Kitablarını her zaman tedarik edebilirsiniz

Ses ışık kişesinden alacağınız bir Millî Piyango bileti sizi de zengin eder.

Bilmece

Altı harfli bir adım var. Afacanda beni merakla okuyorsunuz.

A — 4+5—6 ncı harflerimle (Batış) olurum ve beni bir boncuğun başına korsanız kem gözlerden sizi korurum.

B — 6+5+4+5+6 harfle beni bir geri bir ileri okursanız nazlı bir kızın ismi olurum.

C — 4+5+5 inci harflerim tavla oyununda kullanılır.

D — 1+2 inci harflerim meşhur sonbahar yarışlarına girer.

Ben kimim, benim hakkımda düşünceniz nedir?

Bu bulmacayı çözdükten sonra 10 uncu sayfadaki kuponla birlikte İstanbul — Posta kutusu 617 Afacan 9 uncu bilmece memurluğu adresine yollayınız. Mühlet bir aydır.

Birinciye: Bir kutu Edirnenin Badem ezmesi.

İkinciye: Bir Çocuk Sesi cildi.

Üçüncüye: Bir roman.

Dördüncüye: Çocuk Sesi abonesi (üç aylık).

50 nciye kadar muhtelif kitap, kartpostal ve başka hadiyeler.

DİKKAT:

1 — Çözülerinizi, bilmece kuponumuzla birlikte bir zarfın içine koyunuz.

2 — Zarfı yapıştırınız.

3 — Üstüne yalnız 60 paralık pul yapıştırınız.

4 — Adresi de şöyle yazınız: (Afacan — Bilmece işyarlığı — Posta kutusu 617).

Ülkü Kitap Yurdu
İSTANBUL

ABONE

SENELİĞİ	:	400 Kuruş
ALTI AYLIĞI:		200 Kuruş
ÜÇ AYLIĞI	:	100 Kuruştur.

Yabancı memleketlere iki mislidir.

Sahibi ve Neşriyat Müdürü:
Ö. Lûtfi TARHAN

MÜESSİSİ:
M. Faruk GÜRTUNCA

Çıkaran: Ülkü Kitap Yurdu
Ankara caddesi No. 72
Basıldığı yer: ÜLKÜ MATBAASI

Aslan Prens
PRENS ÇOBANLA DOSTÇA SOPA TALİMLERİ YAPARKEN BİR ŞÖVALYEDE GELİP ONLARI SEYRE DALMIŞTI...
10
ŞÖVALYE MERAK İLE YANAŞTI ALÂKA İLE SEYREDİYORDU..
ŞÖVALYE GÜLEREK „NE GÜZEL DÖĞÜŞME... SİZ BİR GÜN ENİYİ SILÂHŞUR LAR OLACAKSINIZ„ DEDİ..
ARSLAN ŞÖVAL MAĞRUR CEVAP VE Dİ: İYİ BİR SİLÂHŞU OLAMIYACAĞIM. ANC SİZİN KADAR OLACA ĞIM..
ŞÖVALYENİN SEYİSİ KIZARAK PRENSE DOĞRU İLERLEYEREK „ŞÖVALYE LANKELO İLE GÖRÜŞÜRKEN ONA MESSİR DİYE HİTAP EDİNİZ! DEDİ.
ARSLAN PRENS CEVAP VERMEKTE GECİKMEDİ: „PRENS THULE KARŞI HİTAP EDERKEN NAZİK OLMANIZ LÂZIMDIR.„
ŞÖVALYE GÜLDÜ. FAKAT SEYİS HAYVANLARINI MAHMUZLAYARAK ONA BİR DERS VERMEK İSTEDİ..
TAM ÖZENGİLERİNE DAYANIPTP VURMAK İSTEDİĞİ ZAMAN PRENS AYAĞINDAN TUTUNCA YERE DÜŞÜRDÜ.
SEYİS BİR AĞIRLIK GİBİ YERE YUVARLANINCA GENÇ PRENSTE BİR KAPLAN GİBİ ÜSTÜNE ATILDI.
ŞÖVALYE DİYE BAĞI DI: ŞU ÇOCUĞU DURDURUNUZ. MÜTHİŞ BİRŞEY...
„KENDİSİNİ TAKİP EDEN SEYİSİNE ŞÖVALYE GÜLÜYORDU. SEYİS HÂLÂ ŞAŞKINDI. GENÇ PRENS: BENDE ŞÖVALYE OLMAK TECRÜBESİNİ YAPACAĞIM.„ DEDİ. ARKADAŞI CEVAP VERDİ: BUNUN İÇİN İYİ BİR AT SAHİBİ OLMAK, SİLÂHLARA MALİK OLMAK SONRADA SON DERECE CESUR İMİŞ GİBİ GÖRÜNMEK LÂZIM!..„
ÖYLE İSE SÖYLE BANA NAS BİR AT ELDE EDEBİLİRİM. GENÇLİĞİME İTİMAT ETM LER Kİ...
10
ARKASI VAR